

nenda on, homme hoinnikul minno waese haige emma peäle tulla, siis pallun et wõttaksite Jummalä armo laua noud en- neste kasa. Sest heile kuulsin, kui wägga emma iggatses sedda hinge abbi kätte sada. — Siis ütles teine jälle: „agga enne kui siit lahkume, astugem Altari ette, lange- gem seal põiwili mahha ja saatkem omma palwe pallumissi taewa pole keiaewäg- gewama ellawatte ja surnutte Wallit- seja kätte, kelle käest üksnes täis ja sünd- sam armo abbi tulleb waestele ihho ja hinge polest.“ Sedda teggid nüüd molle- mad. Kirriko õppetaja lugges süddame- likkult ja tuggewa heäleaga palwe sanno laose emma pärrast, et helde Jummal lähhäks selle haige luggu nenda kánama, kui se temma õnnistusleks saaks. Laps räkis neid pallumisse sanno jummalakart- likko melega järrele. Weel maenitses teine tedda, et piddi ennast tassasel wiisil ja kan- natlikkult taewase Jesa tahtmisses alla heit- ma, olgo Jesanda pühha nou emma hai-

gusse pärrast kui tahhes. Ikka se saaks ka lastele üks usna armo nou. Lapsed piddid meles piddama, mis hallemelelinne Jummal pühha kirja sees ütleb: „Minna ei tahha teid mitte waesiks lap- siks jätta; minna tullen teie jure.“ Mollemad astusid siis kirrikust wáha ja läksid toa jure. Seal murretses õppetaja monnesuggust rohto lapsele kätte ja õppe- tas, kuidas neid pruutakse. Siis jättis tedda Jummaloga. Teisel hoinnikul tem- ma olli haige peäle tulnud, sedda temma rohto läbbi jubba suggu parrem etteleidis, ja jaggas temmale Jummalä armo. Maene sai monne náddala järrele omma terwist jälle kätte.

Agga kas olleks kúl paljo neid lapsi, kes sellesamma armastuses melega omma wannemattete nende hádda sees sidda abbi saaksid otsida, nenda kui selle juttustamisse sees nimmetud tüttarlaps seks olli ennesele julgust wõtnud? Mis hea ja mõnnus luggu olleks siis mitto ja mitto perres!